

Fővárosi Ítéletábra
22.Gf...../2014/9.

A Fővárosi Ítéletábra

a Dr. Maczó Ágnes Ügyvédi Iroda **(címe)** által képviselt
(felperes neve)(felperes címe) felperesnek

az Álmos és Széles Ügyvédi Iroda **(címe)** által képviselt
alperes neve (alperes címe) alperesellen

kártérítés iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2014. október 22. napján meghozott 1.G...../2012/36. számú ítélete ellen a felperes által 37. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 50.000 (Ötvenezer) Ft másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I N D O K O L Á S :

Az alperes az **(társaság neve1)**-nek a társaság felszámolásáig törvényes képviselője, egyben jelentős befolyással bíró tagja volt. Az **(társaság neve1)** 2007-ben a felperestől tejtermelés fokozásához takarmányt vásárolt, azonban a felperes által 2007. november 2. napján kiállított V-SZ1-2007/01042 számú, 1.058.280 Ft összegű, valamint a 2007. december 3. napján kiállított V-SZ1-2007/01148 számú, 1.292.580 Ft összegű számlát maradéktalanul nem egyenlítette ki. Az **(társaság neve1)** 2009. március 18. napjával felszámolás alá került A felperes a felszámolási eljárásban hitelezői igényét bejelentette, melyet a felszámoló 2.139.060 Ft és 27.000 Ft összegben az „F” kategóriában, 495.763 Ft összegben a „G” kategóriában nyilvántartásba vett.

A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság állapítsa meg az alperes, mint az **(társaság neve1)** jelentős befolyással bíró tagjának és ügyvezetőjének felelősségét a Ptk. 4. és 5. §-a, valamint 339. § (1) bekezdése együttes alkalmazásával, és kötelezze az alperest mögöttes felelőssége alapján 2.087.060 Ft tőke, valamint 1.058.000 Ft után 2007. december 1. napjától 2008. április 9. napjáig 155.298 Ft késedelmi kamat, 794.480 Ft után 2008. április 10. napjától a kifizetésig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7%-kal növelt összegével megegyező késedelmi kamat, továbbá 1.292.580 Ft után 2008. január 1. napjától a kifizetés napjáig a a kifizetésig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7%-kal növelt összegével megegyező késedelmi kamat megfizetésére. Kérte továbbá az alperes kötelezését a követelés érvényesítésével a felszámolási igénybejelentésig a tartozás megfizetése iránt indított eljárások költségeivel okozott kárként

314.700 Ft megfizetésére, melyből 62.700 Ft az illeték, 52.000 Ft az ügyvédi munkadíj, és 200.000 Ft a nyomozói számla.

Előadta, hogy az **(társaság neve1)** tevékenysége az alperes egyértelmű irányítása alatt folyt, minden döntés, vásárlás az alperes útján zajlott. Az **(társaság neve1)** 2007-ben úgy vásárolt a felperestől takarmányt, hogy az alperes tudta, a vételárát nem tudja kifizetni, nincs és nem is lesz fedezete az általa vásárolt árunak. Felperes utalt arra, hogy a **(települési)** Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztálya büntetőeljárást indított az alperessel szemben jelentős kárt okozó csalás büntettének megalapozott gyanúja miatt. Az eljárás során igazságügyi könyvszakértő került kirendelésre, aki megállapította, hogy az **(társaság neve1)** 2007-ben fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben volt, így a felperesi takarmány megrendelésekor az ügyvezetőnek tudatában kellett lennie annak, hogy fennáll a lehetősége, nem lesz képes esedékességgel kielégíteni a felperesi követelést.

Az alperes tehát tudatosan károsította meg a felperest azzal, hogy nem személyében rendelt. Ehhez az **(társaság neve1)**-t használta fel, mert tudta, hogy nem fog fizetni. Felperes hivatkozott arra, hogy a jogrenddel ellentétes a jogi személy olyan céllal történő működtetése, amelynek során tudatos eladósítással, másokat megkárosítva halmoz fel a cég tartozásokat, közben a bevétel a cégben nem jelentkezik. Az alperes azt a látszatot keltette, hogy a jogi személy nevében és érdekében jár el, ténylegesen azonban a vagyoni előnyöket magáncélra vonta el. Az alperes a felperestől történő takarmányvásárláskor pontosan ismerte az **(társaság neve1)** pénzügyi helyzetét, tudta, hogy nem fogja a számlákat kifizetni.

Felperes utalt az alperes cégkapcsolataira és cégérdekeltségeire, kiemelte, hogy az **(társaság neve1)** felszámolásának kezdetével egyidejűleg került megalapításra az **(társaság neve2)**, mely ugyanazt a tevékenységet végzi ugyanazon a telepen, ugyanazon a módon és körülmények között, mint a korábbi cég a felszámolás előtt. Az alperes a jól működő cégeket azok átvétele után eladósította, felszámolásba vitte, miközben a tevékenységét folytatta egy újabb cégben. Hangsúlyozta azt is, hogy az **(társaság neve1)** 3.000.000 Ft-os alaptőkével 2 év alatt 812.000.000 Ft-os tartozást halmozott fel, és 2009. március 18-án meg is indult ellene a felszámolási eljárás. Egy héttel az elrendelt felszámolási eljárás megindítását követően már megalakult az **(társaság neve2)**, melyben a valós irányító jelenleg is az alperes.

Felperes állította, hogy alperes a magánvagyonát gyarapítva a tej árát kivonta a cégből, számla nélkül értékesített, az eladott tej vételárát nem a cégében realizálta.

Előadta, hogy a **(települési)** Járásbíróság előtt 5.B.../2013. szám alatt alperes ellen büntetőeljárás van folyamatban, melynek során **(szakértő neve)** igazságügyi könyvszakértő került kirendelésre. A szakértői vélemény tartalmazza, hogy a felperesi szolgáltatás megrendelésekor az alperes tudta, az **(társaság neve1)** nem rendelkezik a takarmány ellenértékével, esedékességekor nem tudja kifizetni a vételárát. Felperes kérte jelen per tárgyalásának felfüggesztését a büntetőügy jogerős befejezéséig. A Ptk. 5. §-ára hivatkozással felperes kifejtette, hogy a joggal való visszaélés tilalmával ütköző magatartás esetén - ha a **(társaság neve1)** tagja szándékos és rosszhiszemű magatartásával él vissza a jogi személy korlátozott felelősségével -, a bíróság feloldhatja a korlátolt felelősséget. Utalt a Szegedi Ítéltábla Polgári Kollégiuma 2/2008. (XII.4.) számú véleményére, kifejtve, hogy a kártérítési felelősség megállapításának előfeltételeként kizárólag egyetlen magatartás, a társaságtól elkülönült felelősséggel való szándékos visszaélés vizsgálható.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult, vitatva annak jogalapját és összecszerúságát is. Alaptalannak tartotta azt a felperesi állítást, miszerint a takarmányok leszállításakor az alperesnek kellő gondoskodás mellett tudnia kellett, hogy a vételárát nem tudja kifizetni a felperes részére, ennek ellenére vásárolt, és tudatosan nem fizette ki a szállított árut. Állította, hogy a takarmány vásárlásának idején volt reális lehetőség a vételár kifizetésére. Vitatta a nyomozati eljárásban, illetve a büntetőügyben beszerzett szakértői vélemény megállapításait. Előadta azt is, hogy az **(társaság neve2)** nem ugyanazt a tevékenységet folytatja, mint az **(társaság neve1)** Vitatta,

hogy szándékosan és rosszhiszeműen élt vissza a jogi személy korlátozott felelősségével, illetőleg a felperes felelősség áttöréssel kapcsolatos előadását is vitássá tette, hivatkozva arra, hogy ezt a jogszabály sem teszi lehetővé.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította, egyben kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 132.520 Ft perköltséget.

Indokolásában megállapította, hogy a felperes és az alperes által képviselt **(társaság neve1)** között szállítási szerződés jött létre, mellyel összefüggésben az **(társaság neve1)** a felperes által kiállított két számla alapján összesen 2.350.860 Ft értékben tartozik a felperesnek. Az alperes az **(társaság neve1)** képviselőjében járt el, ennél fogva jogosulttá és kötelezetté a jogi személy, azaz a **(társaság neve1)** vált, nem pedig a nevében és tevékenységi körében eljáró törvényes képviselő. A szerződő fél az **(társaság neve1)**, így a szerződésszegés és kártérítés következményei is vele szemben érvényesíthetőek.

A jogi személy elkülönült jogalanyiságából következik, hogy a vele jogviszonyban került harmadik személy a társaság tagjával, vezető tisztségviselőjével szemben közvetlenül igényt nem érvényesíthet, mivel köztük sem szerződéses, sem szerződésen kívüli jogviszony nincs. A jogi személy tevékenységi körében eljáró taggal vagy vezető tisztségviselővel szemben a jogi személyt terhelő polgári jogi következmények a harmadik személy károsult részéről közvetlenül csak kivételesen, és kizárólag akkor érvényesíthetőek, ha a tag vagy a vezető tisztségviselő a jogi személy elkülönült felelősségéből származó előnyökkel, az ebből eredő jogosultságaival szándékos magatartással súlyosan visszaélt. Ilyennek minősül különösen az, ha a jogi személyt olyan célból működtetik, amely a jogrenddel ellentétes, a harmadik személyek, a hitelezők kifejezett megkárosítását célozzák. Joggal való visszaélést jelent az is, ha a tag azt a látszatot kelti, hogy a jogi személy nevében és érdekében jár el, ténylegesen azonban a vagyoni előnyöket a magánvagyonára javára vonja el. A felelősség áttöréséhez tehát a bírói gyakorlat a természetes személy tag, vagy vezető tisztségviselő részéről a Ptk. 4. és 5. §-ába ütköző többletmagatartást, többlettényállást követel meg.

A felperes állította, hogy a takarmányok leszállításakor az ügyvezető alperesnek kellő gondoskodás mellett tudnia kellett, hogy a vételárát nem tudja kifizetni a felperesnek.

A büntetőeljárás során kirendelt **(szakértő neve)** igazságügyi könyvszakértő szakvéleményében rögzítette, hogy az **(társaság neve1)** fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben volt a felperesi megrendeléskor, és az ügyvezetőnek tudatában kellett lennie annak, hogy fennáll a lehetősége, nem lesz képes esedékességgel kiegyenlíteni a vele szemben fennálló követelést.

Az elsőfokú bíróság azonban arra az álláspontra helyezkedett, hogy alperes ezen magatartása nem elegendő annak megállapítására, hogy a **(társaság neve1)** jogi személyiségével visszaélve megkárosította a felperes hitelezőt. Önmagában a célszerűtlen, kedvezőtlen gazdasági döntések nem igazolnak olyan többletmagatartást, amelyből arra lehetne következtetni, hogy az alperes a jogi személy elkülönült felelősségéből származó előnyökkel szándékosan, súlyosan visszaélt.

Felperes állította azt is, hogy az eladott tej vételárát az alperes kivonta a cégből, azt számla nélkül árusították az alperes saját vagyona gyarapítására.

Az eljárás során meghallgatott tanúk azonban nem tudtak arra határozottan nyilatkozni, hogy az adós cég vagyoni előnyét az alperes a magánvagyonára javára elvonta volna a tejtértékesítés során, és a szakértő sem tudta igazolni, hogy az **(társaság neve1)** tulajdonában volt vagyon valamilyen módon az alperes magánvagyonába került volna. A szakértői nyilatkozatra is tekintettel a bíróság mellőzte a felperes által a további tanúk meghallgatására tett bizonyítási indítvány teljesítését. Álláspontja az volt, hogy azon tanúvallomásokból, melyek a felperesnek azt az állítását kívánják alátámasztani, hogy az adós cég a lakossági tejtértékesítés során a vásárlóknak számlát nem adott, nem lehet közvetlenül arra következtetni, hogy a tejtértékesítésből származó vagyoni előnyöket az alperes a magánvagyonára javára vonta el. Ezt a felperesi állítást a bíróság bizonyítatlannak találta.

Azzal a felperesi hivatkozással kapcsolatban, hogy az alperes jól működő cégeket eladósított, és felszámolásba vitt, majd tevékenységüket újabb cégben folytatta, a bíróság álláspontja az volt, hogy alperesi tulajdonban lévő társaságok felszámolás alá kerülése önmagában nem alapozza meg a felelősségtörést, és annak megállapítását, hogy az alperes a jogi személy elkülönült felelősségéből származó előnyökkel, szándékos magatartásával súlyosan visszaélt. Nem állapítható meg, hogy az alperes a cégeket olyan célból működtette, amely a jogrenddel ellentétes, és harmadik személyek kifejezett megkárosítását célozza.

Nem adott helyt a bíróság a tárgyalás felfüggesztésére tett felperesi indítványnak sem, mert álláspontja szerint a jelen eljárásnak a büntetőeljárásban lefolytatott bizonyítási eljárás nem előkérdése. Mellőzte az igazságügyi szakértő kirendelésére tett bizonyítási indítvány teljesítését is, hivatkozva arra, hogy olyan szakkérdés nem merült fel, amely a bíróság kompetenciáját meghaladná. A bizonyítás anyaga alapján nem tudott megállapítani az alperesi magatartás vonatkozásában olyan többlettényállást, többletmagatartást, amely az alperes felelősségének megállapítását lehetővé tette volna.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezett, és kérte az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, elsődlegesen a Pp. 252. § (2) bekezdése, másodlagosan a Pp. 252. § (3) bekezdése alapján, egyben kérte az elsőfokú bíróság utasítását új eljárás lefolytatására. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértést követett el, amikor nem adott helyt bizonyítási indítványainak (tanúk idézése, szakértő kirendelése). Hangsúlyozta, hogy az eljárás berekesztéséig joga van előterjeszteni újabb bizonyítékait, kérheti tanúk idézését, ezt az eljárási szabályok lehetővé teszik. Azt is megindokolta, hogy bizonyítási indítványait miért az eljárás későbbi szakaszában terjesztette elő, ennek oka az volt, hogy a magánnyomozói jelentést a per megjelölt szakaszában kapta kézhez.

Sérlemelte azt is, hogy az elsőfokú bíróság a per tárgyalását nem függesztette fel az alperes ellen folyamatban lévő büntetőeljárás befejezésig. Utalt arra, hogy a büntetőeljárásban olyan új bizonyítékok kerülnek felszínre, amiket a polgári eljárásban is figyelembe kellene venni, és amelyek a mögöttes felelősség megállapításának is bizonyítékaul szolgálhatnak. Hangsúlyozta, hogy a büntetőeljárásban a csalás tényállási elemeinek vizsgálata ugyanazon tényekre terjed ki, mint a jelen perben bizonyítandó tények köre, így arra, hogy az alperesi cég fizetőképтелenségéhez hozzájárult az az alperesi magatartás, mellyel a cégben a költségeket elszámolta, a hasznát számla nélküli értékesítéssel tette zsebre, a bevételt kivette a cégből számla nélkül. Ennek bizonyítása a folyamatban lévő büntető perben zajlik, így per tárgyalásának is előkérdését képezi. A mögöttes felelősség az 1959. évi IV. törvény alapján is megállapítható, ehhez azonban az eljáró bíróságnak a tényeket fel kell tárni, és teret kell engedni annak, hogy a büntetőeljárás feltárt bizonyítékai a polgári perben is felhasználhatóvá válhassanak. Kérte ezért a per tárgyalásának felfüggesztését a folyamatban lévő büntető per lezárásáig.

Kifogásolta azt is, hogy a bíróság nem adott helyt a tanúbizonyítási indítványainak. Előadta, hogy a per folyamán új bizonyítékok kerültek a birtokába, ennek megfelelően kérte a magánnyomozó beidézését, és az általa felkutatott tanúk meghallgatását, akik azt tudják igazolni, hogy az alperes magánforgalomban, számla nélkül értékesítette a tejet, ezzel cégéből a jövedelmet kivonta. Ezáltal bizonyítani tudja, hogy az alperes a tej előállításával kapcsolatos költségeket a cégében könyvelte el, a bevételt pedig saját vagyona gyarapítására fordította, és azzal, hogy nem a cégben számolta el a bevételt, a felhalmozott tartozások kifizetését lehetetlenítette el. A tanúbizonyítás mellőzése a tényállás feltárását akadályozta, elzárta a felperest a bizonyítástól.

A felperes kérte igazságügyi szakértő kirendelését, mivel alperes könyvelését nem ismeri olyan részletekben, hogy jelen perben konkrét bizonyítékul szolgáljon arra, a megtermelt tejből mennyi bevételt számolt el bevételként, mennyi tehén volt az állományban, mennyi volt a tej-kvóta alapján értékesített tej, és mennyi bevételt könyvelt el az alperes a magánforgalomban történő

tejtértesítésből. Ezen adatok szakértői vizsgálata szükséges a perben, mindez szakkérdésnek minősül. A szakértői bizonyítással lehetőség lett volna annak megállapítására, hogy az alperes pontosan milyen mértékben vont ki vagyont a saját cégéből, ennek mértéke eléri-e a felperesi követés összegét, amennyiben igen, úgy alperesnek lett volna módja kifizetni a felperes felé fennálló tartozását. Az alperes magatartása a polgári jog alapelveivel ütközik.

Felperes továbbra is állította, hogy az alperes egymást követően azzal a céllal alapított és működtetett cégeket, hogy minimális alaptőkével történő alapítást követően, kihasználva a cégszabályok adta lehetőségeket, a legnagyobb mértékben eladósítsa az egyik céget, majd a másik cég keretei között ugyanazt a tevékenységet folytatta, ugyanazon a telepen ugyanazon állatok tartásával. Ez a magatartás a polgári jog alapelveivel ellentétes, joggal való visszaélést valósít meg. Hangsúlyozta, hogy az alperesi tevékenység a cégek csődbevitele során ugyanazon a telephelyen, ugyanazon tevékenységi körben, ugyanazon alkalmazottakkal folytatódott. Az **(társaság neve1)** tartozása ugyanakkor alaptőkéjének 300-szorosa lett.

Felperes nem azt állította, hogy a felelősség áttörést az alperes tulajdonában lévő társaságok egy részének felszámolás alapozta volna meg, hanem azt, hogy az alperes a jogi személyeket oly módon működtette, hogy az a jogrenddel ellentétes, és harmadik személyek kifejezett megkárosítását célozta, és ezt az állítását az alperesi cég-sorozat elemzésével támasztotta alá. Mindkét büntetőeljárásban kirendelt szakértő igazolta, hogy a felperestől történő rendeléskor alperes tudatában volt annak, hogy az elszállított árut nem tudja kifizetni. Megállapítást nyert tehát az, hogy az alperes magatartása károkozó volt a hitelezőkkel szemben, a felelősségáttörés kivételes szabályának alkalmazására jelen esetben lehetőség van, figyelemmel a Ptk. 5. §-ában foglaltakra.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult annak helyes indokai alapján.

A másodfokú bíróság teljes terjedelmében bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét, mert annak - figyelemmel a Pp. 228. § (4) bekezdésére - nem volt fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett része.

A fellebbezés nem alapos.

A felperes az alperest, mint a felszámolás alá került **(társaság neve1)** jelentős befolyással bíró tagját, és egyben ügyvezetőjét perelte a felperesi cég által az **(társaság neve1)** részére szállított, és ki nem fizetett táplálékkiegészítők ellenértékének megtérítése iránt, kártérítés jogcímén.

Az elsőfokú bíróság által is helyesen felhívott, a Szegedi Ítéltábla Polgári Kollégiumának 2/2008. (XII.4.) kollégiumi véleményével módosított 1/2005. (VI.17.) kollégiumi véleménye a jogi személy elkülönült felelősségének áttörése szempontjainál mindenekelőtt azt hangsúlyozta, hogy ha jogi személy tagja vagy vezető tisztségviselője, a jogi személy tevékenységi körében eljárva, a jogi személlyel szerződéses jogviszonyban álló harmadik személynek vagyoni érdeksérelmet okoz, akkor a polgári jogi felelősség jogkövetkezményei mindenekelőtt a jogi személlyel szemben alkalmazhatók. Ez a fő szabály, és ehhez képest a jogi személy elkülönült felelősségének áttörését, mint kivételes lehetőséget említi. Eszerint a jogi személy tevékenységi körében eljáró taggal szemben a jogi személyt terhelő polgári jogi következmények a jogi személlyel szerződéses jogviszonyban álló harmadik személy károsultak részéről közvetlenül kivételesen, csak akkor érvényesíthetők, ha a tag a jogi személy elkülönült felelősségéből származó előnyökkel, az ebből eredő jogosultságaival szándékos magatartással súlyosan visszaélt. Ilyen visszaélés valósul meg különösen akkor, ha a jogi személyt olyan célból működtetik, amely a jogrenddel ellentétes, a harmadik személyek kifejezett megkárosítását célozza. Joggal való visszaélést jelent az is, ha a tag külsőleg azt a látszatot kelti, hogy a jogi személy nevében és érdekében jár el, ténylegesen azonban

a vagyoni előnyöket a magánvagyonára javára vonja el. A kollégiumi vélemény indokolásából, az ott felhozott példákban még egyértelműbben kiderül, hogy a felelősség-áttörés mely esetekre vonatkoztatható. Ilyen példaként hozza fel azt az esetet, ha a kft. nagy összegű banki kölcsönt vett fel úgy, hogy ügyvezetője (egyszemélyi tagja) azt eleve nem kívánja visszafizetni, hanem az összeget magáncéljaira fordítja; vagy ilyen például a piramisjáték, ahol a kft. nevében eljáró tisztségviselők és tagok ilyen minőségükben kötnek szerződést tízezres nagyságrendben a befizetőikkel, a befizetett összeget különböző módon más társaságokba mentik át, ezáltal követik el a csalás bűntettét; hasonlóképpen példaként említi, ha vagyonsvédő kft. tagjai pénzzszállítás közben a szállított, őrzött pénz eltulajdonításában közreműködnek, és azt "megcsapolják", és saját céljaikra hasznosítják.

Mindebből tehát az következik, hogy a felperesnek ahhoz, hogy sikeresen áttörje a korlátozott felelősséget, azt kellett a perben igazolnia, hogy az általa szállított árut, vagy annak esetleges ellenértékét használta fel az alperes magáncélra, kifejezetten erre a célra hozta létre a jogi személyt, és élt vissza annak korlátozott felelősségével. Mindez több körülmény együttes fennállását és bizonyítását igényelné, és az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá, hogy ez csak többlet tényállás előadása és megállapíthatósága esetén vezethet sikeres igényérvényesítésre.

A felperes hivatkozott arra, hogy csalás bűntette miatt büntetőeljárás folyik az alperessel szemben a **(települési)** Járásbíróságon, és erre figyelemmel kérte a jelen per tárgyalásának felfüggesztését. A periratok között rendelkezésre áll a vádirat, melyből az állapítható meg, hogy kifejezetten a perbeli esettel kapcsolatban egy olyan tényállás mellett emeltek vádat az alperessel szemben, mely szerint 2007. április 5. napjára a **(társaság neve1)** fizetéseképtelen helyzetbe került, az általa irányított cég eladósodása ellenére az alperes a **(társaság neve1)** nevében 2007. október 20. és november 30. között, két egymást követő alkalommal takarmányt, illetőleg takarmánykiegészítőt rendelt a felperestől, és a rendeléskor tudta, hogy nem rendelkezik a takarmány ellenértékével, a **(társaság neve1)** eladósodott állapota miatt nem fogja tudni az esedékességkor kifizetni a vételárat, azonban a **(társaság neve1)** valós pénzügyi helyzetét a felperes elől eltitkolta.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint amennyiben a büntetőeljárás sikerre vezet, akkor is csak és kizárólag ennek az esetnek a kapcsán, és ilyen tényállás mellett kerülhet sor a büntetőjogi felelősség megállapítására, ez pedig nem igazolja azoknak az együttes feltételeknek és azoknak a többlet tényállási elemeknek a fennállását, amelyeket a Szegedi Ítéltábla állásfoglalása alapján felperesnek a fentebb kifejtettek szerint bizonyítani kell. Éppen ezért a büntetőeljárás, abban az alperes büntetőjogi felelősségének megállapítása nem képezi a jelen polgári per előkérdését, ezért a Pp. 152. § (1) bekezdésének alkalmazásával a jelen per tárgyalása nem függeszthető fel.

Az egyéb eljárásjogi kifogásokkal kapcsolatban a másodfokú bíróság utal arra, hogy a bizonyítási teherről szóló tájékoztatást követően az elsőfokú bíróság több ízben felhívta a bizonyításra köteles felperest, így pl. a 4. sorszámú végzéssel, a 8. sorszámú végzéssel, és a 18. sorszámú végzéssel is, bizonyítási indítványai előterjesztésére meghatározott határidővel, jelezve a mulasztás jogkövetkezményeit is.

A Pp. valóban úgy rendelkezik, hogy az elsőfokú tárgyalás berekesztéséig elő lehet terjeszteni bizonyítási indítványokat, ugyanakkor azonban az alapelvek körében rögzíti azt is, hogy elvárhatóan gondos pervitel mellett ezt a megadott határidőn belül felhívásra, és a mulasztás jogkövetkezményeinek ismeretében és következményeivel kell megtenni. Tekintve, hogy az elsőfokú bíróság több ízben intézett ilyen felhívást a felpereshez, és teljes körű tájékoztatást adott a jogkövetkezményekről is, a Pp. 3. § (4) bekezdésére tekintettel nem követett el eljárási szabálysértést, amikor az eljárás végén előterjesztett tanúbizonyítási indítványokat mellőzte, mert felperes nem támasztotta alá semmivel, hogy elvárhatóan gondos pervitel mellett ezek miért nem

kerültek hamarabb előterjesztésre. Meg kívánja azonban jegyezni a másodfokú bíróság, hogy az a körülmény, amelyre nézve a tanúbizonyítást indítványozta a felperes, még igazolása esetén sem lenne elégséges a korlátozott felelősség áttöréséhez előírt együttes feltételek bizonyításához.

Szakértői bizonyításnak pedig a Pp. 177. § (1) bekezdése értelmében akkor van helye, hogy ha olyan különleges szakértelmet igénylő kérdés merül fel, mellyel a bíróság nem rendelkezik. A ténykérdések tekintetében nem szakértői, hanem egyéb bizonyítás lefolytatásának van helye, az pedig, hogy az alperes a saját céljaira vonta el a felperes által szolgáltatott termékeket, illetőleg azok ellenértékét, nem szakkérdést, hanem ténykérdést jelent. E tekintetben egyéb bizonyítást kellett volna felajánlani.

A másodfokú bíróság mindezek alapján nem tartotta indokoltnak az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését a Pp. 252. § (3) bekezdése alkalmazásával, hanem érdemben bírálta felül az elsőfokú ítéletet, és hagyta azt helyben a 253. § (2) bekezdése alapján.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint nem igényelheti perköltégei megtérítését, és meg kell fizetnie az alperes másodfokú perköltségét, amelyet a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (6) bekezdésének alkalmazásával nem csupán a fellebbezett értékre, de a kifejtett tevékenységre is figyelemmel határozott meg.

Budapest, 2015. szeptember 22.

dr. Csepinszky Andrea s. k.
a tanács elnöke

dr. Klicséné dr. Sólyom Livia s. k. . Pávlisz Beatrix
előadó bíró Hajnalka s. k. bíró

A kiadmány hitelül: